

но-порівняльне право. 2023.№ 6. С. 61. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.06.61>.

3. Зварич Р. Проблематика вручення повісток під час воєнного стану в Республіці Україна. *Baltic Journal of Legal and Social Sciences*, 2022 No. 2. С.71-77 <https://doi.org/10.30525/2592-8813-2022-2-12>.

4. Кісіль З.Р., Кісіль Р.В. Психоемоційна напруженість як детермінанта професійної деформації працівників Національної поліції України. Соціально-правові дослідження. 2021. Режим доступу: [<https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/3989/1/24.pdf>].

Руденко Ілона

канд. психол. наук, доцент

Жогло О.В.,

Національний університет цивільного захисту України

ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ МВС ДО КРИЗОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

У сучасних умовах зростання соціальної напруженості та поширення інформаційних загроз ефективна кризова комунікація працівників органів МВС України набуває особливого значення. Вона є ключовим інструментом забезпечення громадської безпеки, підтримання стабільності та формування довіри суспільства до державних інституцій. Криза – це ситуація високої невизначеності та емоційного напруження, що вимагає від працівників МВС не лише професійних навичок, а й психологічної готовності ефективно взаємодіяти з громадянами та колегами [1].

Психологічна готовність до кризової комунікації розглядається як інтегральний особистісний стан, що забезпечує здатність усвідомлено та ефективно діяти у складних, непередбачуваних ситуаціях. Вона включає знання поведінки людей у стресі та принципів взаємодії під час кризових подій, а також практичну готовність контролювати власний емоційний стан та швидко приймати рішення.

Структура психологічної готовності включає кілька взаємопов'язаних компонентів: когнітивний – знання закономірностей кризової комунікації та розуміння поведінки людей у стресових ситуаціях; емоційно-вольовий – стресостійкість та здатність до саморегуляції; мотиваційний – готовність брати відповідальність і підтримувати конструктив-

ний діалог; комунікативний – навички ефективного спілкування та адаптація комунікаційних стратегій до конкретної ситуації [2].

На формування психологічної готовності впливають професійний досвід, індивідуально-психологічні особливості та рівень розвитку емоційного інтелекту. Важливу роль відіграють також корпоративна культура та система професійної підготовки.

Основні шляхи розвитку готовності: тренінги кризової комунікації з моделюванням реальних подій; навчання технікам емоційної саморегуляції; психологічний супровід підрозділів (дебрифінги та індивідуальні консультації); розвиток навичок ефективних переговорів [1, 2]. Системне формування психологічної готовності підвищує ефективність дій у кризових умовах, знижує рівень стресу, підтримує морально-психологічний клімат у колективі та сприяє формуванню позитивного іміджу правоохоронної системи.

Отже, психологічна готовність працівників МВС до кризової комунікації є ключовою складовою професійної майстерності та ефективності у складних і непередбачуваних ситуаціях. Її формування підвищує професійну компетентність, стійкість та навички саморегуляції, сприяє ефективній взаємодії з громадянами та зміцнює довіру до правоохоронних органів. Розвиток психологічної готовності має стратегічне значення для громадської безпеки, стабільності та ефективного функціонування МВС.

Література

1. Дзяна Г. О., Дзяний Р. Б. Управління комунікаціями в умовах криз [Електронний ресурс] // Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права. 2022. № 2(2). Режим доступу: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2022.2.2>
2. Тімченко О. В., Барко В. І. Шляхи формування психологічної готовності до професійної діяльності у персоналу Національної поліції України [Електронний ресурс] // Вісник Національного університету оборони України. 2020. № 56(3). С. 112–119. Режим доступу: <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2020-56-3-112-119>